

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Arbori vitæ naturalem vim fuisse conseruandi hominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

coniuncto sunt accipienda; hoc est, non de omni herba & ligno absolute, sed de omni planta ferente fructus ad edendum opportunos. Constat profecto, aliquot esse plantarum seu lignorum genera, quæ non sunt pulchra visu, & tamen fructus admodum suaves pariunt, ut vitis, cuius lignum ad nihil valet, nisi ad ignem nutriendum. Ut ergo Paradisus palatum oblectaret, arbores habuit pomis alijsq; fructibus onustas; ut oculis afferret plenam voluptatem, plâtas exhibuit sola florum, foliorumque venustate blandientes.

§. X.

Arbori vite naturalem vim fuisse conservandi hominis.

Ante omnes tamen arbores vnica erat omnium nobilissima; atq; ea propter, tanquam cor, aut centrum, in medio Paradisi collocata, longè utiq; & natura, & effectū, ab his mortalibus nostris plantis diuersa. Siquidem illa *arbor vite* appellata est, non quòd ab extrinseco, & supernaturali quodam munere DEI (ut nonnulli arbitrati sunt) vim habuerit hominis ab interitu præservandi; sed id ei, ex vi propriæ naturæ eidem diuinitus inditæ, competebat, ut quicunque

cunque ex ea vescerentur, quasi nectare
 quodam aut ambrosia Deorum (vt postea
 ex hac vera historia Poëtæ fabulati sunt)
 vitam propagarent. Cuius rei argumentū
 est, quòd etiam Adamū peccato iam mor-
 tem commeritum, eiusdem ligni vis & be-
 neficium, à morte præseruare potuisset, nisi
 DEVS eum, adhibita Angeli custodia, dein-
 cept de ligno vitæ sumere prohibuisset. Si
 igitur ponimus, hanc arbori huic virtutē
 fuisse naturalem, perspicuum est, eam ar-
 borem, ab omnibus his arborum generib⁹
 fuisse diuersissimam, quippe nulla eiusce-
 modi vi pollet, juxta vulgatum illud:

*Contra vim mortis, non est medicamen in
 hortis.*

Laudatissima herbarum est, Homero teste,
 quam vocari ab dijs putant *moly*; & quam
 contra summa veneficia valere credide-
 runt. Sed ea vel fabulosa fuit, vel contra
 vnum alterūque veneni genus duntaxat,
 potuit adhiberi; mortem tamen pellerē, ac
 vitam non potuit æternare; sicut potuit
arbor vitæ; vt probabilius S. Augustinus &
 Chrysostomus docuerunt; tametsi præ-
 clari Doctores, & ipse D. Thomas existi-
 mârunt, arbori illi vim infuisse, ad longum
 dunta-

Plin. l. 25.
 cap. 4.

S. Augu-
 stin. li. 13.
 de ciuit.
 cap. 20.
 S. Chrys.

hom. 18. duntaxat tempus, nō autem perpetuò ho-
 in Genes. minem à morte naturali conseruaturam.
 S. Thom. Sed SS. Patrum sententia diuinis litteris
 1. p. q. 97. magis consonat, quæ clarè ita loquuntur;
 2. 4 Scot. immo, in ijs, DEVS: *Ecce Adam, quasi vnus*
 in 2. sent. *ex nobis factus est, sciens bonum & malum:*
 dist. 19. *nunc ergo, ne fortè mittat manum suam, &*
 q. 1. Gen. *sumat etiam de ligno vite, & comedat, & vi-*
 3. 22. *uat in aeternum. Et emisit eum Dominus Deus*
de Paradiso voluptatis, vt operaretur terram,
de qua sumptus est. Eiecitque Adam: & collo-
cavit ante Paradisum voluptatis Cherubim,
& flammeum gladium atque versatilem, ad
custodiendam viam ligni. Quid opus fuisset
hac custodia, si ligno illi, post peccatum
protoplastæ, vis pristina ampliùs, & qui-
dem perpetuò conseruandæ vitæ non in-
*fuisset? quàm apertè dicitur? *ne fortè mit-**
tat manum suam, & sumat de ligno vite, &
comedat, & VIVAT IN AETERNVM. Certè,
 si virtute naturali fructus huius ligni, po-
 tuit refouere calorem naturalem, ac hu-
 midum radicale, ea perfectione, quæ in
 virilis ætatis statu esse solet, restaurare; cō-
 ficitur, quotiescunque Adam fructu illo
 vsus esset, corpus eius semper reflorescere,
 atque ita eum æternùm sine senio viuere
 potuif.

potuisse; vel, si non in peccatum lapsus-
esset, donec Deo placuisset ipsum ad bea-
torem vitam in caelum transferre.

§. XI.

In Adamo, duplex Dei similitudo.

In tali non agro, sed horto, Creator ho-
minem initio posuit, vbi neque labor, ne-
que senium, neque morbus, neque mors,
neq; tedium vllum; sed omnia terræ bo-
na sponte & abunde proueniebant; vbi
passim oculis simulq; naribus adblandie-
bantur panace, nepenthes, amaracus, am-
brosia, lotus, rosa, viola, hyacinthus, &
Elysijs campi. Atque in his quidem positi
delicijs Adam & Eua nequaquam à fletu
sunt auspicati vitam, sed protinus deco-
rissimo mundi aspectu exhilarati suam fe-
licitatem; & in hac ipsa quoque tam beata
habitatione, quādam Numinis imaginem,
Numinis, inquam, vndequaq; beatis agno-
uerunt. Quanquam & alia Numinis ima-
go homini est impressa, quam S. Bernardus
etiam atque etiam monet intuendam, dum

ait: *Intellige dignitatem tuam, nobilis creatu- S. Ber-
ra, quoniam non solum insignita es Dei imagi- nard. de
ne, verum etiam decorata similitudine. Et ite- interna
rum: Quid maius his tibi facere potuit, quam cap. 67.
ad*